

Waše cis. kr. Milost!

Říšský sněm, jenž za posledních dnů osudných událostí poznal, že jedna z předních jeho povinností jest wyslanau deputaci ze středu swého konstitučnimu panowníku swému vyjádření wěrné lásky, a však spolu též i prostředky přednosti, kterýmiby pokoj do mysle spolu pak i odstranění welkého nebezpečnstwi zawedeny býti mohly, překwapen byl brzo na to žalostnau spráwau, že Waše cis. Milost okolí sídelního města swého opustila. Žádným konstituční cestau projeweným upokojujícím slowem o záměru, trvání a cíli vzdálení tohoto uchlácholeno nebylo obáwání národů, úzce spojené s takowýmto osudným rozhodnutím.

W tomto truchliwém položení odhodlal se říšský sněm prowolání k národům rakauským wydati a spolu i list k Waší Milosti zaslati, w němžto staw věci zřejmě se adhaluje a w němž se z wěrného srdce konstitučnimu císaři ujištění dáwa, že wěrná láska národů k J. Milosti newywratna jest.

Tato láska žádá důwěru, Waše cis. Milost! důwěru k lidu, jenž kolem trůnu se shromážditi má a chce, důwěru k zastupitelům, ježto sobě swobodný národ jakožto wýznam smýšlení swého wywolil.

Zastupitelowé tohoto národu uznáwají a vyplňují swatau swau úlohu, práwa a swobodu lidu jimžto wysláni jsau, silným rukojemstwím upewniti, a spolu trůnu onen newywratný základ položiti, kterýž násilím a swewolností položen býti nemůže.

Zastupitelé národů, audowé říšského sněmu byto welmi bolestně nesli, kdyby jim u konání tohoto welkého powolání událostí takowau překaženo bylo, která by símě nejnebezpečnější nedůwěry rozsiwati, swazek wěrnosti k trůnu uwolniti, a nejhroznější všech strastí, wálku občanskau roznititi mohla, kdyby nebezpečnstwi takowému ihned se nepředěšlo.

Důwěrně wolá tedy říšský sněm jménem šlechtného, wěrného národu k moenáři swému, aby On na zpět se odebral do sídla vlády, aby nawrácením Jeho wěrní synowé vlasti se zotawili, a nepřátelům swobody smělostá nádeje odejmuta byla, aby každý autok, buď z reakci buď z anarchie pocházející zmařili, a neodkládali dílo konstituční, w němžto národowé rakauští toliko spasu, upokojení a rukojemstwi šťastné budauenosti hledají.

Nechť Waše cis. Milost všechuy národy, nawrat W. M. očekáwající, pokojem obdaří! Necht' poslechna hlas šlechtného srdce swého, ihned ukončí občanskau wálku, jenž roznicena jsauc w jedné části, hrozná plameny swé by w krátkosti po celé říši rozšířila! Račtež wywoliti k wykonání této úlohy takowých rad, kteří hodni jsau důwěry W. Milosti, a důwěry šlechtného swobodomyslného národu. Díky a požehnání tohoto národu zůstane nejkrásnější korunau W. cis. Milosti!

We Widni dne 8. Října 1848.

Jménem konstitučního říšského sněmu.

František Smolka,

prwní vice-president.

Wiser,

Pismowedaucí.

Cavalcabó,

Pismowedaucí.

Wazé cis. kr. Milost!

Ríšský sněm, jenž za posledních dnů osudných událostí poznal, že jedna z předešlých jeho povinností jest vyslásti deputaci se stědou svého konstitučního panovníka svědomí vyjádření věrné lásky, a však spolu též i prostředky přednosti, kterýmiž pokoj do mysle spolu pak i odstavění velkého nebezpečnosti zavěny býti mohly, překvapen byl přiznáním to žalostnou situacii, že Wazé cis. Milost okoli sídelního města svého opustila. Někdy konstituční cestou přejevným upokojením sloven o záměru, trvání a cíli vzdání tohoto nešťastného bylo oběma národům, úzce spojené s takovýmto osudným rozhodnutím.

W tomto truchlivém položení obdolal se ríšský sněm povolání k národům rakouským vydati a spolu i list k Wazí Milosti xaslati, w němžto slaw věci xigně se odhaluje a w němž se x věrného srdece konstitučním císaři ujištění dává, že věrná láska národů k J. Milosti newyvrátas jest.

Tato láska xábsá důvěru, Wazé cis. Milost! důvěru k lidu, jenž kolem trůnu se shromáždili má a chce, důvěru k xastupitelům, jektó sobě swobodný národ jakožto výxnam samý leni svého wyvolili.

Xastupitelové tohoto národu xazvězji a vyplňují swou úlohu, práwa a swobodu lidu jimžto xyslání jsou, silným trkojnostwim upewnit, a spolu trůnu onen newyvrátas xáklad položili, kterýž násilím a swewolnosti položén býti nemůže.

Xastupitelé národu, andové ríšského sněmu bylo wejni bolestné nesli, kdyby jim u konání tohoto velkého powolání události takowau překáženo bylo, které by stím nebezpečnější nedůvěry rozxwítali, swaxek věrnosti k trůnu uwolili, a nepřoxnějí wšech stran, wálku občanskou rozxwítali, kdyby nebezpečnosti takowau úhled se nepřidělo.

Důvěra wola tedy ríšský sněm jmenem šlechty, věrného národu k mocnání swému, aby On na xpěd se odchal do sídla vlády, aby nawrácením této věrné strowy vlásti se xolawili a nepřátelům swobody smolsta náboje ohrožena byla, aby každý anok, buď x český buď x anarobie pocházející xmaršili, a xneobkládali díle konstituční, w němžto národové rakouski toliko spasu upokojení a trkojnostwim státní budanosti hledají.

Necht, Wazé cis. Milost wšechny národy, náwrat W. M. očekawající, pokojem obdají! Necht, poslednas hlas šlechty srdec svého, úhled ukončí občanskou wálku, jenž rozxwítána jsou w jedné části, hoxně plameny své by w kůdkosti po celé říši rozxwítala! Lástěx wyvolili k wykonání této úlohy takowých rad, které hodai jsou důvěry W. Milosti, a důvěry šlechty takto swobodnýmystného národu. Díky a požehnání tohoto národu xustane nepřátelski korunan W. cis. Milosti!

Wě Wídni dne 8. října 1848.

Jménem konstitučního ríšského sněmu.

František Šmolka,

první vice-president.

Wiser,

Přímowědauč.

Cavalabó,

Přímowědauč.